گزارش فنی پروژه

امیرحسین رمضانی بناب ا دانشجوی کارشناسی ارشد رشته هوش مصنوعی دانشگاه صنعتی شریف *ایمیل: ramazani .amirhossein@gmail .com

◄ چکيده

◄ واژگان کلیدی

پردازش تصویر بهبود تصاویر بهبود تصاویر کم نور

◄ تاريخچه مقاله

تاریخ اتمام نگارش گزارش فنی ۲۲/۱۱/۲۲

در این مطالعه[۱] برای اینکه تطبیق پذیری ^۵ روشهای بهبود تصاویر ^۵ کمنور افزایش داده شود، یک روش تصحیح تصویر رنگی بر اساس یک تابع تبدیل غیرخطی مطابق مدل روشنایی-بازتاب^۶ پیشنهاد شده است.

ابتدا تصویر رنگی RGB به HSV تبدیل شده است. سپس عنصر V استفاده شده است تا روشنایی صحنه توسط تابع چند مقیاسی گوسین ^b استخراج شود. آنگاه تابع تصحیح بر پایه قانون Weber-Fechner ساخته شده است و دو تصویر از تغییر تطبیقی پارامترهای بهبود تصویر بر پایه ی تابع توزیع روشنایی به دست آمده است. سپس استراتژی تلفیق تصویر ^b استفاده شده است تا دو تصویر بهبود یافته باهم ترکیب شوند و تصویری با جزئیات بیشتر سازند.

در مقایسه با روشهای کلاسیک، الگوریتم پیشنهاد شده می تواند روشنایی و کنتراست تصویر را همزمان با کاهش روشنایی غیریکنواخت ً افزایش دهد. تصویر حاصل کاملا شفاف، روشن و طبیعی به نظر می رسد.

 a Adaptability b Image Enhancement c Illumination-Reflection d Gaussian Multi Scale Function c Image Fusion t Uneven Illumination

١ تعريف مساله

سیستم های پردازش تصویر به شکل گسترده در حوزههای زیادی مثل تولیدات صنعتی، نظارت ویدیویی، حمل و نقل هوشمند و پایش از راه دور استفاده می شوند. پس این سیستمها نقش مهمی را در بسیاری از حوزهها ایفا می کنند. مشکل اصلی این است که تصاویری که از طریق سیستمهای تصویر برداری به دست می آیند ممکن است به دلیل برخی شرایط غیر قابل کنترل کیفیت مناسبی نداشته باشند. به خصوص شرایط محیطی و آب و هوا. مثلا در آب و هوای ابری یا در شب ممکن است سیستمهای تصویربرداری عملکرد مناسبی نداشته باشند.

با تخریب شدن تصویر، سیستم بینایی ماشینی که از این سیستم تصویر برداری استفاده میکند دچار مشکل میشود و نمیتواند عملکرد دلخواه را ارائه دهد. پس تخریب تصویر به دلیل شرایط محیطی میتواند سیستم بینایی ماشین را از بر آورده کردن اهدافش بازدارد. پس به دست آوردن تصاویر شفاف از روی سیستم تصویر برداری در دسترس بسیار مهم است.

تکنیکهای بهبود تصاویر نه تنها وظیفه دارند تصاویری تولید کنند که از دید بصری کیفیت تصویر بهبود یابد بلکه قابلیت اتکاپذیری و قابلیت اعتماد سیستم بینایی ماشین نیز به تکنیکهای بهبود تصویر وابسته است.

به عنوان یک مساله ی کلاسیک در حوزه پردازش تصاویر دیجیتال تکنیکهای متعدد بهبود تصاویر کم نور ازائه شده است و این حوزه همچنان جزو مهمترین حوزههای تحقیقاتی پردازش تصویر است.

این مقاله به شکل ویژه تلاش میکند مساله ی کم نور بودن یا غیریکنواخت بودن نور یک تصویر را برطرف کرده و تصاویری قابل استفاده تولید نماید.

۲ مفاهیم مقدماتی

طبق تئوری تشکیل تصویر، تصویر، تشکیل یافته از تشعشات نوری است که از سطح اشیا ساطع شده و به سیستم تصویر برداری رسیده است. تصویر دیجیتال F را میتوان تابعی دو بعدی در نظر گرفت که مقدار آن در هر نقطه نشان دهنده ی شدت روشنایی تصویر در آن نقطه است.

$$F(x,y) = I(x,y)R(x,y) \tag{1}$$

این تنوری بیان می کند که شدت روشنایی برابر حاصل ضرب میزان روشنایی محیط در میزان بازتابش نور توسط اشیا صحنه است. تابع I تنها به شرایط محیط وابسته است و خطوط طیف آن در دامنه فرکانس در فرکانسهای پایین متمرکزند. به این معنا که نشان دهنده شکل کلی تصویر و شرایط محیطی است. اما خطوط تابع R در دامنه فرکانس، در فرکانسهای بالا تمرکز دارند. به این معنا که این مولفه نشان دهنده ی جزئیات تصویر است.

حال اگر روشی داشته باشیم که از روی I، I را تخمین بزند، می توانیم بدون دستکاری R فقط روشنایی تصویر را تغییر دهیم و شکل کلی تصویر را حفظ کنیم.

۳ راه حل پیشنهادی

۱.۳ تغییر فضای تصویر

الگوریتمهای بهبود تصویر در فضای RGB روی صفحات قرمز،سبز و آبی به شکل جداگانه ای اعمال میشوند و در نهایت از کنار هم قرار دادن این صفحات، تصویر بهبود یافته به دست می آید. با توجه به اینکه لزوما صفحات R و G و B دادههای مشترکی ندارند معمولا پس از بهبود تصاویر در فضای RGB به تصاویری میرسیم که تخریب شده اند و دارای ناپیوستگی هستند که نتیجه مورد انتظار ما را به همراه ندارد. اما فضای HSV از این بابت که مولفههای پرده ی رنگ

Reliability Robustness Hue Saturation Brightnes

۲.۳ تخمین مولفه ی روشنایی تصویر گزارش فنی پروژه

> و اشباع و شدت روشنایی ٔ را از هم جدا می کند انتخاب بسیار خوبی است. زیرا ما فقط با مولفه شدت روشنایی سر و کار داریم و نمیخواهیم پرده رنگ و اشباع را تغییر دهیم. در نتیجه اولین گام تبدیل تصویر از فصای RGB به HSV است که سه صفحه ی I_h و I_v و I_v را به

تخمین مولفه ی روشنایی تصویر

تابع چند مقیاسی گوسین می تواند به شکل کارایی بازه ی پویا " تصویر را فشرده کند و با دقت بالایی مولفه ی I معادله ی را استخراج نماید.

. تابع گوسین به شکل مقابل تعریف میشود که در آن σ پارامتر انحراف معیار است.

$$G(x,y) = \lambda e^{-\frac{x^2 + y^2}{\sigma^2}} \tag{7}$$

پارامتر λ ، پارامتری است که کنترل می کند که مساحت زیر نمودار G برابر ۱ شود. انجام عمل کانوولوشن بین I_v و G مولفه ی روشنایی را به ما می دهد

$$I_{v_g}(x,y) = I_v(x,y) * G(x,y)$$
 (r)

حال برای بالانس کردن میزان روشنایی استخراج شده N تابع گوسین با پارامترهای مختلف میسازیم و بین آنها میانگین وزن دار میگیریم که مولفه ی روشنایی به شکل دقیق تری به دست

$$I_{v_{-}g}(x,y) = \sum_{i=1}^{N} \theta_{i}[I_{v}(x,y) * G_{i}(x,y)]$$
 (*)

 $heta_i=rac{1}{3}$ در الگوريتم پيشنهادي N=3 و N=15 و $\sigma_1=15$ و $\sigma_2=80$ و هستند.

۳.۳ بهبود تطبیقی روشنایی

پس از اینکه مولفه ی روشنایی تصویر استخراج شد، تابع بهبود روشنایی میتواند براساس توریع احتمالاتی مولفه ی روشنایی ساخته شود. مقادیر روشنایی بخشهای پرنور کم شده و مقادیر روشنایی بخشهای پرنور کم خواهد شد. برای رسیدن به چنین نتیجه ای، این مقاله یک روش تصحیح تطبیقی شدت روشنایی بر اساس قانون Weber-Fechner پیشنهاد میدهد که به شکل تطبیقی پارامترهای تابع تصحیح را بر اساس مولفه ی شدت روشنایی تصویر تغییر میدهد تا كيفيت تصوير را افزايش دهد.

بر این اساس برای مدلسازی روشنایی که چشم انسان درک میکند از تبدیل زیر استفاده میکنیم

$$I'_v = \frac{I_v(255+k)}{(max(I_v,I_{v_g}))+k} \tag{0}$$

که مقدار k به شکل خودکار از روی I_s به دست می آید و lpha پارامتر ورودی است:

$$k = \alpha * \bar{I}_s \tag{9}$$

در الگوریتم پیشنهادی یکبار lpha=0.1 و یکبار lpha=1 در نظر گرفته شده است و دو تصویر بهبود یافته به دست آمده است. آن دو تصویر را S_1 و S_2 می نامیم.

۴.۳ تلفیق تصویر

حال دو تصویر بهبود یافته داریم. میخواهیم به طریقی این دو تصویر را با هم ادغام کنیم که نتیجه مناسبی بگیریم. هر چند روشهایی مانند روش تبدیل امواج ٔ و تجزیه هرم لاپلاسین ^۵ وجود دارند که در عدم حضور نویز نتایج خوبی دارند ولی این روشها دارای بار محاسباتی بالايي هستند. به همين دليل اينجا از الگوريتم تلفيق تصوير استفاده ميكنيم.

این روش نتیجه ی نهایی را با محاسبه ی جمع وزن دار ۲ تصویر بهبود یافته به دست می آورد. تصویر حاصل به شکل زیر محاسبه می شود.

$$F = \sum_{i=1}^{2} w_i s_i \tag{v}$$

برای محاسبه ی w_1 و w_2 از روش PCA استفاده میکنیم.

PCA اعمال ۱.۴.۳

ابتدا s_2 و s_2 را بسط میدهیم و به بردارهای 1*MN تبدیل میکنیم که M طول تصویر و N عرض آن است. دو بردار به دست آمده را X_1 و X_2 مینامیم. حال قرار ميدهيم:

$$X = \begin{bmatrix} X_1 & X_2 \end{bmatrix} \tag{(A)}$$

حال ماتریس کواریانس X را به دست می آوریم.

$$C = \begin{bmatrix} \sigma_{11}^2 & \sigma_{12}^2 \\ \sigma_{21}^2 & \sigma_{22}^2 \end{bmatrix} \tag{9}$$

$$\sigma_{ij}^2 = \frac{1}{MN} \sum_{l=1}^{MN} (X_{i,l} - \bar{X}_i)(X_{j,l} - \bar{X}_j) \tag{(5)}$$

حال مقادیر ویژه طبق رابطه ی $|\lambda I-C|=0$ به دست میآید و همچنین بردارهای ویژه : نیز به دست می آیند که بردار ویژه iام (i=1,2) برابر است با

$$\xi_i = \begin{bmatrix} \xi_{i1} \\ \xi_{i2} \end{bmatrix} \tag{10}$$

سپس اندریس مقدار ویژه بزرگتر را بر میداریم

$$p = arg_p max(\lambda_p) \tag{11}$$

ضرایب به شکل زیر به دست می آیند.

$$w_1 = \frac{\xi_{p1}}{\xi_{p1} + \xi_{p2}} \tag{17}$$

$$w_2 = \frac{\xi_{p2}}{\xi_{p1} + \xi_{p2}} \tag{17} \label{eq:w2}$$

۲.۴.۳ تلفيق تصاوير

حال که ضرایب به دست آمد رابطه ی ۷ را استفاده میکنیم و تصویر نهایی را به دست

*Range Dynamic

۴ معیارهای ارزیابی

۱.۴ ارزیابی ذهنی

برای ارزیابی ذهنی تصاویر، صرفا به تجربه دیداری خواننده مقاله اتکا شده و کار آماری در این حوزه صورت نگرفته است. به عنوان مثال یک آزمایش به شکل زیر انجام شده است. شکل زیر نمایش دهندهی بهبود یک تصویر تحت این الگوریتم است.

شكل ١: تصوير اصلى

شكل ٢: تصوير بهبوديافته

۲.۴ ارزیایی عینی

برای ارزیابی عینی تصاویر از دو معیار متفاوت استفاده شد.

 انتروپی^۳: در تنوری اطلاعات انتروپی نشان دهنده میزان اطلاعات در یک نوع داده است. در اینجا ما آن را به عنوان معیاری برای وجود جزئیات در تصویر در نظر میگیریم.

$$H = -\sum_{i=1}^{L} P(a_i) log_2 P(a_i) \tag{14}$$

 میانگین گرادیان [†] : گرادیان تخمین دیگری از میزان داده موجود در تصویر و میزان جزئیات به ما می دهد.

$$AG = \frac{1}{MN} \sum_{i=1}^{M} \sum_{j=1}^{N} \sqrt{\frac{(\frac{\partial f}{\partial x})^2 + (\frac{\partial f}{\partial y})^2}{2}} \qquad \text{(id)}$$

٣.۴ تحليل زماني الگوريتم

برای تحلیل پیچیدگی زمانی الگوریتم و مقایسه آن با سایر الگوریتمها، زمان اجرای الگوریتمها روی یک سیستم خاص به عنوان معیار در نظر گرفته شده است.

۵ آزمایش

علاوه بر آزمایشهای موجود در [۱]، الگوریتم، روی ۹۸۹ تصویر از مجموعهی تصاویر [۲] انجام شد که در ادامه گزارش آن آمده است.

1.۵ ارزیابی ذهنی

نتایج اعمال این الگوریتم و الگوریتم های برتر مرتبط با این حوزه در شکل های ۱۱ تا ۱۴ مقاله [۱] گزارش شده است. از لحاظ چشمی خروجی این الگوریتم نتایج بسیار خوبی تولید کرده است. اما وقتی روی تصاویر [۲] بررسی صورت گرفت، روی برخی تصاویر که دارای نور یکنواخت تر و کنتراست بیشتری بودند الگوریتم به خوبی عمل کرد. ولی روی بقیه تصاویر عملکرد کاملا مناسبی نداشت و تصویر خروجی گاها دارای نویز و ناپیوستگی بود.

۲.۵ ارزیابی عینی

روی یک مجموعه تصاویر یکسان معیارهای گفته شده برای همه ی الگوریتمهای مدنظر سنجیده شده و به شکل میانگین از نظر هر دو معیار الگوریتم ارائه شده دارای مقدار بالاتری میباشد. این مورد نشان دهنده ی پدیدار کردن جزئیات ریز تصاویر توسط این الگوریتم است. همچین روی مجموعهای از تصاویر [Y] که دارای میانگین انتروپی 0/8 و 0/8 و میانگین گرادیان 0/8 بودند، برای تصاویر بهبودیافته این اعداد به ترتیب به 0/8 و 0/8 و 0/8 ارتقا یافت که نشان دهنده ی آشکار شدن جزئیات تصاویر است.

۳.۵ ارزیابی پیچیدگی زمانی

روی یک مجموعه تصاویر با سایزهای متفاوت الگوریتمهای مدنظر اعمال شده اند و زمان هریک سنجیده شده است. این الگوریتم نسبت به بقیه ی الگوریتمهای سنجیده شده دارای زمان مصرفی بسیار پایین تری میباشد.

۴.۵ تصاویربسیار کم نور

در نهایت الگوریتم ارائه شده روی مجموعه ای از تصاویر بسیار کم نور سنجیده شد که نتایج بسیار خوبی تولید نمود.

۶ نتجه گیری

الگوریتم ارائه شده روی تصاویری که روشنایی بسیاز پایینی داشتند و یا میزان روشنایی در بخشهای مختلف تصویر تفاوت زیادی با هم داشت عملکرد بسیاز خوبی از خود نشان داده است. همچنین سرعت بالای آن نسبت به سایر الگوریتمها مشهود است. هر چند هنوز این سرعت پردازش برای استفاده در سیستمهای بلادرنگ مناسب نیست و این الگوریتم روی چنین سیستمهایی قابل استفاده نیست.

مراجع

- [1] Wang, Wencheng, Chen, Zhenxue, Yuan, Xiaohui, and Wu, Xiaojin. Adaptive image enhancement method for correcting low-illumination images. *Information Sciences*, 496:25 41, 2019.
- [2] Loh, Yuen Peng and Chan, Chee Seng. Getting to know low-light images with the exclusively dark dataset. Computer Vision and Image Understanding, 178:30–42, 2019.